Роббим, қавмимни мағфират қил, чунки улар билмайдилар

08:37 / 29.12.2018 2006

وَعَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الأَنْبِيَاءِ ضَرَبَهُ قَوْمُهُ، فَأَدْمَوْهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: **«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ».** مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

646/4. Ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг анбиёлардан бири ҳақида ҳикоя қилиб бераётганлари ҳамон кўз ўнгимда. (Аллоҳнинг уларга салавоти, саломлари бўлсин) Қавми уни уриб, қонга белаб ташлаган экан. У эса юзидан қонни артиб, «**Роббим, қавмимни мағфират қил, чунки улар билмайдилар**», дер экан».

Муттафақун алайҳ.